

Ed.

409. Lög

um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæðin í samkomulagi um viðskiptamál milli Íslands og Noregs.

(Afgreidd frá Ed. 12. apríl).

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að ákveða, að samkomulag það, er undirritað var í Oslo þann 17. sept. 1932 milli Íslands og Noregs og prentað er sem fylgiskjal með lögum þessum, um fiskiveiðahagsmuni Norðmanna á Íslandi og innflutninginn á söltuðu íslenzku kindakjöti til Noregs, skuli koma í gildi.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Fylgiskjal.

Undirritaðir, sem hafa til þess fullt umboð ríkisstjórna sinna, hafa orðið ásáttir um eftirfarandi samkomulag:

I. kafli. Fiskiveiðahagsmunir Norðmanna á Íslandi.

1. grein. Hinar norsku sildarverksmiðjur, sem nú eru á Íslandi, er heimilt að reka áfram.

2. grein. Ánk þess, sem íslenzkum sildarverksmiðjum er almennt heimilt að kaupa við og við nýja sild af erlendum fiskiskípum (að svo miklu leyti sem þetta getur samrýmzt 3. gr. fiskiveiðalaganna), er norsku sildarverksmiðjunum, sem nefndar eru í 1. gr., heimilt að gera samninga, er gilda ákveðið sildveiðatímabil, við eins mörg erlend fiskiskíp eins og þær kynnu að óska, um kaup á nýrri sild

Undertegnede dertil behørig bemyndigede av sine respektive regjeringer er kommet overens om følgende overenskomst:

Kap. I. De norske fiskeriinteresser ved Island.

Art. 1. Det tillates fortsatt drift av nuværende norske sildoljefabrikker på Island.

Art. 2. Ved siden av de islandske sildoljefabrikkers almindelige rett til leilighetsvis (innenfor rammen av fiskerilovens Prgr. 3) å opkjøpe fersk sild fra fremmede fiskefartøier tillates det de i art. 1 nevnte norske sildoljefabrikker å avslutte sesongkontrakter med det antall fremmede fiskefartøier som de måtte ønske, om levering av fersk fabrikk-sild. Det sildkvantum som vedkommende norske

til bræðslu. Það síldarmagn, sem norsk verksmiðja tekur á móti samkvæmt slikum samningum, að viðbættu því, sem verksmiðjan kynnir að kaupa við og við frá erlendum fiskiskipum, má þó ekki samanlagt fara fram úr 60% af bræðslusíld verksmiðjunnar á því síldveiðatímabili.

3. *grein.* Norskum síldveiðaskipum er heimilt að þurrka og gera við veiðarfæri sín á Siglufjarðar- og Akureyrarhöfn. Meðan á því stendur skal skipið, sem í hlut á, liggja við akkeri eða festar, og hafa uppi merki, sem nánar verður ákveðið.

4. *grein.* Norskum síldveiðaskipum skal heimilt að fara með veiðarfæri sín í land og gera við þau á Akureyri og Siglufirði. Meðan á því stendur skal skip það, sem í hlut á, liggja við akkeri eða festar, og hafa uppi nánar ákveðið merki.

5. *grein.* Norskum fiskiskipum er heimilt að nota veiðibáta sína til flutninga og vatnstöku í Reykjavík, á Ísafirði, Skagaströnd, Siglufirði, Krossanesi, Akureyri, Raufarhöfn, Seyðisfirði, Eskifirði, í Vestmannaeyjum og Hafnarfirði, en til vatnstöku þó því aðeins, að það komi ekki í bága við einkarétt til afhendingar vatns.

6. *grein.* Norskum fiskiskipum, sem afhenda ekki síld til söltunar í móðurskip eða í annað erlent skip, skal heimilt að selja í land til söltunar alls 500 tonnur af reknetaskipi hverju og 700 tonnur af snurpunótaskipi.

Fyrir norsk fiskiskip, sem uppfylla þetta skilyrði og hafa gert samning yfir síldveiðatímabil við síldarverksmiðju á Íslandi, hækkar þessi tannutala upp í 700 tonnur fyrir reknetaskip og 1200 tonnur fyrir snurpunótaskip.

fabrikk mottar þá slike sesongkontrakter og ved leilighetsvise innkjöp fra fremmede fiskefartöier, skal dog tilsammen ikke overstige 60% av fabrikkens råstofforbruk i sesongen.

Art. 3. Norske síldfiskefartöier til-lates á tørre og efterse sine fiskeredskaper under ophold i Siglufjord og Akureyri. Under dette arbeide skal vedkommende fartöi være forankret eller fortöiet og före nærmere fastsatt signalflagg.

Art. 4. Norske síldfiskefartöier til-lates á ilandbringe og reparere sine fiskeredskaper i Siglufjord og Akureyri. Under dette arbeide skal vedkommende fartöi være forankret eller fortöiet og före nærmere fastsatt signalflagg.

Art. 5. Norske fiskefartöier tillates á benytte sine fangstbåter til transport og vannfylling i Reykjavík, Isafjord, Skagastrand, Siglufjord, Krossanes, Akureyri, Raufarhavn, Seydisfjord, Eskefjord, Vestmannöyane og Havnafjord, vannfylling dog kun forsåvidt det ikke strider mot etablert monopol på vannforsyningen.

Art. 6. De norske fiskefartöier som ikke leverer síld til salting på moderskib eller på annet fremmed fartöi til-lates á selge iland til salting ialt 500 tønner og 700 tønner pr. skib, henholdsvis for drivgarns- og snurpenot-fartöier.

For de norske fiskefartöiers vedkommende som foruten á opfylle denne betingelse også har sesongkontrakt med síldoljefabrikk på Island forhøies det nevnte kvantum til henholdsvis 700 tønner og 1200 tønner.

Ef þessi söluheimild verður afnumin eða torvelduð með sérstökum lagaákvæðum eða öðrum fyrirmælum yfirvalda, getur norska stjórnin, þrátt fyrir ákvæði 18. greinar, hvenær sem er sagt upp samningi þessum með 3 mánaða fyrirvara.

7. grein. Norskum fiskiskipum, sem ekki láta af hendi sild til söltunar í móðurskip eða annað erlent skip, og hafa gert samning yfir sildveiðatímabil við sildarverksmiðju á Íslandi, skal heimilt að húlka afla sinn og það, sem til útgerðarinnar þarf, á höfnunum á Siglufirði og Akureyri. Hlutaðeigandi hafnarstjórn skal fyrirfram tilkynnt, að slík húlkun fari fram, og skipið, sem í hlut á, skal, meðan á verkinu stendur, liggja við akkeri eða festar og hafa uppi nánar ákveðið merki.

8. grein. Norsk fiskiskip greiða afgreiðslugjald og vitagjald einungis þegar þau koma frá útlöndum.

9. grein. Það telst ekki viðkoma í útlöndum, er sildveiðaskip hefir samband við annað skip utan landhelgi, ef hið siðarnefnda skipið hefir einnig greitt lögboðin gjöld á Íslandi á veiðitímanum, og hefir ekki siðar haft samband við útlönd eða við önnur skip, sem beint eða óbeint hafa haft samband við útlönd eftir að hin lögboðnu gjöld voru innt af hendi. Sýna ber skilríki fyrir þessu frá skipstjóra hins skipsins.

10. grein. Nú varpar skip akkerum utan löggiltra hafna, og greiðast þá ekki opinber gjöld, ef skipið hefir ekki samband við land.

11. grein. Norsk fiskiskip, sem leita neyðarhafnar á Íslandi, skulu aðeins greiða venjuleg gjöld fyrir tollskoðun og heilbrigðiseftirlit, og hafnsögu-

Sáfremt denne adgang opheves eller vanskeliggjøres ved særlige lovbestemmelser eller andre forføininger fra myndigbetenes side, skal den norske regjering uansett bestemmelsene i art. 18., nársomhelst kunne opsigge denne overenskomst med 3 måneders varsel.

Art. 7. De norske fiskefartøier som ikke leverer sild til salting på moder-skib eller på annet fremmed fartøi, og som har sesongkontrakt med sildoljefabrikker på Island, tillates å foreta omstuvning av egen last av fangst og utrustning under ophold i Siglufjord og Akureyri. Dette arbeide skal på forhånd anmeldes til vedkommende havnemyndigheter, og under arbeidet skal fartøiet være forankret eller fortøiet og føre nærmere fastsatt signalflagg.

Art. 8. Klareringsavgift og fyravgift avkreves norske fiskefartøier kun ved anløp fra utlandet.

Art. 9. Det regnes ikke som anløp av utlandet når et sildfiskefartøi har forbindelse med annet fartøi utenfor territorialgrensen såfremt vedkommende annet fartøi også har innklart på Island i sesongen og ikke senere har hatt forbindelse med utlandet eller med fartøier som har hatt direkte eller indirekte forbindelse med utlandet efter innklarerings på Island. Bevidnelse herom må foreligge fra det annet fartøis fører.

Art. 10. Ved opankring utenfor legale islandske havner skal norske fiskefartøier ikke avkreves avgifter, såfremt skibet ikke har forbindelse med land.

Art. 11. Norske fiskefartøier som søker nødhavn på Island avkreves kun de vanlige avgifter for toll- og sundhetseftersyn samt i tilfelle av virkelig

mannsgjald og hafnargjöld o. þvl. að-
eins ef um slik afnot er að ræða.

12. grein. Norsk fiskiskip, sem geta
sannað, að þau hafi rekið inn í land-
helgi vegna straums og/eða storms,
skulu ekki sæta ákæru, ef það er ljóst
af öllum atvikum, að þetta hafi ekki
átt sér stað vegna stórkostlegs gá-
leysis eða ásetnings, í þeim tilgangi að
veiða eða verka aflann innan land-
helgi, enda sé þessu kippt í lag svo
fljótt sem auðið er.

13. grein. Ef norskt fiskiskip vill
ekki greiða sekt, heldur óskar að dóm-
ur gangi, skal skipinu þegar sleppt,
gegn geymslufjárgreiðslu, en ekki
haldið þar til dómur fellur.

II. kafli. Innflutningurinn á söltuðu islenzku kindakjöti til Noregs.

14. grein. Aðalinnflutningstollurinn
skal strax lækkaður niður í 15 aura
pr. kg., að viðbættum venjulegum við-
aukum, fyrir innflutningsmagn, er
nemi allt að 13000 tunnum árið 1932
—1933.

15. grein. Eins fljótt og unnt er verð-
ur lagt fyrir Stórþingið frumvarp um
lækkun á aðaltollinum niður í 10 aura
pr. kg., og um heimild til þess að end-
urgreiða islenzku ríkisstjórninni mis-
mun þess tolls, sem greiddur hefir verið,
þ. e. 15 aura aðaltolli pr. kg., og
tollsins samkvæmt nýja aðaltollinum,
í báðum tilfellum með venjulegum
viðaukum, og að því er snertir inn-
flutningsmagn, er nemi 13000 tunnum
árið 1932—1933.

16. grein. Nýi aðaltollurinn, 10 aur-
ar pr. kg., skal gilda framvegis um
eftirfarandi innflutningsmagn af sölt-
uðu islenzku kindakjöti:

- a) Árið 1933—34 fyrir 11500 tunnum,
en af þeim flytjist ekkert inn frá

benyttelse los- og havneavgifter o.
lign.

Art. 12. Det skal ikke innledes retts-
lig forføining mot norske fiskefartøier
som kan bevise å være drevet inn på
sjöterritoriet på grunn av strøm og/
eller storm hvis det av alle omstendig-
heter med tydelighet fremgår at dette
ikke er gjort ved grov uaktksomhet eller
forsetlig i den hensikt å fange eller til-
virke fangst innenfor territorialgren-
sen og såfremt forholdet hurtigst mul-
lig bringes i orden.

Art. 13. Hvis norsk fiskefartøi ikke
vedtar böteforlegg men ønsker dom,
skal fartøiet straks frigis mot deposi-
tum og ikke fastholdes inntil dom
faller.

Kap. II. Innførsel av saltet islandsk saukjött i Norge.

Art. 14. Tollen nedsettes straks til
15 öre pr. kg. i grunnsats med vanlige
tariffmessige tillegg ved fortolling i
1932/33 av inntil 13.000 tønner.

Art. 15. Snarest mulig fremsettes det
forslag for Stortinget om nedsettelse
av grunnsatsen til 10 öre pr. kg. og om
hemyndigelse til å tilbakebetale til den
islandske regjering forskjellen mel-
lem på den ene side erlagt toll efter
en grunnsats av 15 öre pr. kg. og på
den annen side tollen efter den nye
grunnsats, begge med vanlige tariff-
messige tillegg for et importkvantum
på 13.000 tønner i 1932—33.

Art. 16. Den nye grunnsats av 10
öre pr. kg. gjøres fremtidig gjeldende
ved fortolling av følgende mengder
saltet islandsk saukjött:

- a) I sesongåret 1933—34 for 11500
tønner, hvorav intet i tiden 1.

1. júlí til 15. október, 8000 tonnur frá 16. október til 31. desember, og það, sem eftir er, frá 1. janúar til 30. júní.
- b) Árið 1934—35 fyrir 10000 tonnur, en af þeim flytjist ekkert inn frá 1. júlí til 15. október, 7000 tonnur frá 16. október til 31. desember, og það, sem eftir er, frá 1. janúar til 30. júní.
- c) Árið 1935—36 fyrir 8500 tonnur, en af þeim flytjist ekkert inn frá 1. júlí til 15. október, 6000 tonnur frá 16. október til 31. desember, og það, sem eftir er, frá 1. janúar til 30. júní.
- d) Árið 1936—37 fyrir 7000 tonnur, en af þeim flytjist ekkert inn frá 1. júlí til 15. október, 5000 tonnur frá 16. október til 31. desember, og það, sem eftir er, frá 1. janúar til 30. júní.
- e) Árið 1937—38 og síðar fyrir 6000 tonnur, en af þeim flytjist ekkert inn frá 1. júlí til 15. október, 5000 tonnur frá 16. október til 31. desember, og það, sem eftir er, frá 1. janúar til 30. júní.
- júlí — 15. október, 8.000 tnr. i tiden 16. október — 31. desember og resten i tiden 1. januar — 30. juni.
- b) I sesongåret 1934—35 for 10.000 tønner, hvorav intet i tiden 1. juli — 15. oktober, 7.000 tnr. i tiden 16. oktober — 31. desember og resten i tiden 1. januar — 30. juni.
- c) I sesongåret 1935—36 for 8.500 tønner, hvorav intet i tiden 1. juli — 15. oktober, 6.000 tnr. i tiden 16. oktober — 31. desember og resten i tiden 1. januar — 30. juni.
- d) I sesongåret 1936—37 for 7.000 tønner, hvorav intet i tiden 1. juli — 15. oktober, 5.000 tnr. i tiden 16. oktober — 31. desember og resten i tiden 1. januar — 30. juni.
- e) I sesongåret 1937—38 og senere for 6.000 tnr., hvorav intet i tiden 1. juli — 15. oktober, 5.000 tønner i tiden 16. oktober — 31. desember og resten i tiden 1. januar — 30. juni.

III. kafli. Gildistaka og uppsögn.

17. grein. Samningur þessi gengur í gildi og endurgreiðslan samkvæmt 15. grein fer fram, þegar eftirfarandi skilyrði eru fyrir hendi:

þegar Stórþingið hefir tekið ályktun í samræmi við 15. grein hér á undan,

þegar Alþingi hefir, ef með þarf, samþykkt nauðsynlegar breytingar á fiskiveiðalöggjöfinni,

þegar samningum milli landanna hefir verið komið í lag, annaðhvort með afturköllun uppsagnarinnar af Íslands hálfu, eða með því að gera nýj-

Kap. III. Ikrafttredelse og opsigelse.

Art. 17. Nærværende overenskomst trer i kraft og den i art. 15 omhandlede tilbagebetaling av tollifferansen finner sted,

når Stortinget har fattet beslutning overensstemmende med foranstående art. 15,

når Altinget har fattet beslutning om eventuelle nødvendige endringer i fiskeriloven,

når traktatforholdet mellem de to land er ordnet enten ved tilbagekallelse av opsigelsen fra Islands side eller ved avsluttelse av en ny handels- og sjö-

an verzlunar- og siglingasamning, er byggi á sömu meginreglum og samningar og yfirlýsingar, sem nú eru í gildi, en hefir verið sagt upp,

og ekki seinna en 15. apríl 1933.

18. grein. Samningi þessum getur hvort ríkið fyrir sig sagt upp með 6 mánaða fyrirvara, þó þannig, að af Íslands hálfu má ekki segja upp samningnum þannig, að hann gangi úr gildi á tímabilinu 1. júní til 30. september, og frá Noregs hálfu ekki þannig, að hann gangi úr gildi á tímabilinu 1. október til febrúarloka.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir skrifað nafn sitt undir samkomulag þetta, sem er gert í tveimur eintökum á íslenzku og tveimur eintökum á norsku.

Oslo, þann 17. september 1932.

Fyrir Ísland: Fyrir Noreg:
Ólafur Thors. T. Anderssen-Rysst.
Jón Árnason. S. Johannessen.

Stefán Þorvarðsson. Johan Askeland.

fartstraktat bygget på de samme prinsipper som de nugjeldende, opsagte konvensjoner og deklarasjoner, og senest 15. april 1933.

Art. 18. Nærværende overenskomst kan opsies med 6 måneders varsel av hver av de to stater, dog skal opsigelse fra norsk side ikke kunne finne sted slik at overenskomsten utløper i tiden 1. oktober til utgangen av februar eller fra Islands side slik at overenskomsten utløper i tiden 1. juni til 30. september.

Til bekreftelse herav har undertegnede underskrevet denne overenskomst, som er utferdiget i 2 eksemplarer på norsk og i 2 eksemplarer på islandsk.

Oslo, den 17. september 1932.

For Norge: For Island:
T. Anderssen-Rysst. Ólafur Thors.
S. Johannessen. Jón Árnason.

Johan Askeland. Stefán Þorvarðsson.